

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2019. március hó 27. napján megtartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt **I.rendű vádlott neve és társai** ellen indított büntetőügyben a **Szegedi Törvényszék** - helyesen - 2018. május 29. napján kihirdetett **1.B.608/2017/51.** számú ítéletének I.rendű vádlott neve I. rendű és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottra vonatkozó részét **megváltoztatja** a következők szerint:

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott szabadságvesztésének tartamát 4 (négy) évre, a közügyektől eltiltás tartamát 4 (négy) évre enyhíti.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozza meg.

A kábítószeres a Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Igazgatóság Vizsgálati Osztályán 06000/240/2016.bü. szám alatti eljárásban vannak lefoglalva.

A Szeged i Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bjk.238/2017/10. tételszám alatt kezelt bűnjel lefoglalását is megszünteti.

A Szegedi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál BL 00312/2017. letéti számon kezelt és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottnak kiadni rendelt 31.000,- (harmincegyezer) forintot a vádlottat terhelő bűnügyi költség biztosítására visszatartja.

Egyebekben az első fokú ítélet I.rendű vádlott neve I. rendű és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottra vonatkozó részét helybenhagyja.

Az első fokú ítéletet a 2018. május 29. napján tartott tárgyalás alapján is meghozottnak tekinti.

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott által 2018. május 30. napjától 2019. március 27. napjáig előzetes fogva tartásban töltött időt is beszámítja a szabadságvesztésbe.

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott által 2018. május 30. napjától 2018. június 30. napjáig házi őrizetben, 2018. július 1. napjától 2018. november 29. napjáig bűnügyi felügyelet alatt töltött időt is beszámítja a szabadságvesztésbe azzal, hogy 4 (négy) nap házi őrizetben, illetve bűnügyi felügyelet alatt töltött idő 1 (egy) nap szabadságvesztésnek felel meg.

Megállapítja, hogy I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott tényleges tartózkodási helye: [bv. intézet neve].

Megállapítja, hogy II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott személyazonosító igazolványának száma: [szám].

A másodfokú eljárásban felmerült 25.000,- (huszonötezer) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott bűnösségét a Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében állapította meg. Ezért 9 év 6 hónap fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 9 év közügyektől eltiltásra ítélte. Az I. rendű vádlottal szemben 59.000,- forintra vagyonelkobzást rendelt el.

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott bűnösségét a Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő bűnsegédként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében állapította meg. Ezért 5 év 9 hónap fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Mindkét vádlott esetében rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról és az általuk előzetes fogva tartásban töltött idő beszámításáról.

Az eljárás során lefoglalt kábítószereket, digitális mérleget, rézpipát, a kábítószeres tárolására használt tárgyakat, mobiltelefonokat és gumikesztyűt elkobozta, a többi bűnjel lefoglalását - a 10. tételszám alatti kivételével - megszüntette és azok egy részét kiadni, más részét megsemmisíteni rendelte, két papírlapot és egy szerződést az irat mellékleteként rendelt kezelni.

A Szegedi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál letéti számon kezelt 31.000,- forint lefoglalását megszüntette és azt II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottnak kiadni rendelte.

Kötelezte a vádlottakat egyetemlegesen, illetve külön-külön a személyüket illetően felmerült bűnjogi költség viselésére.

Az első fokú ítélet ellen fellebbezést jelentett be:

- I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott és védője elsődlegesen eltérő tényállás és minősítés megállapítása, másodlagosan a kiszabott büntetés jelentős enyhítése;
- II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott és védője a kiszabott büntetés enyhítése érdekében.

Az első fokú ítélet III. r. vádlott neve III. rendű terhelt vonatkozásában 2018. augusztus 29. napján jogerőre emelkedett.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.182/2017/11-II. számú átiratában - a tényállás és az indokolás kisebb kiegészítése mellett - az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta azzal, hogy a másodfokú bíróság a 10. tételszám alatti bűnjel lefoglalását is szüntesse meg. A védelmi fellebbezések részletes indokolására tett észrevételében fenntartotta az átiratában foglaltakat.

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott védője fellebbezésének írásban benyújtott indokolásában és a fellebbezési nyilvános ülésen előadott perbeszédében a fellebbezés irányát módosította. A védencével folytatott konzultáció alapján a fellebbezés az első fokú ítéletben megállapított tényállást és minősítést már nem támadta, az kizárólag az elsőfokú bíróság által kiszabott

szabadságvesztés jelentős enyhítésére irányult. A védő arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte a büntetés kiszabása körében kellő súllyal az időmúlást, valamint az I. rendű vádlott büntetlen előéletét. A védő további enyhítő körülményként kérte figyelembe venni azt, hogy az I. rendű vádlott hosszú ideje áll büntetőeljárás hatálya alatt, és csaknem három éve előzetes fogva tartásban van. A védő szerint nem egységes a bírói gyakorlat abban, hogy a jelentős mennyiség alsó határának milyen mértékű „átlépése” tekinthető súlyosító körülménynak. Vitatta a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények elszaporodottságának súlyosító körülménykénti értékelését is.

A védő hivatkozott arra is, hogy védenca a bűncselekmény elkövetését megbánta. Szabadulása után drogprevenációs központban szociális munkásként vagy meghívott előadóként nonprofit jellegű előadások keretében kíván a fiataloknak felvilágosítást adni a kábítószer káros hatásairól.

II. rendű vádlott neve II. rendű vádlott védője a fellebbezési nyilvános ülésen mindenben fenntartotta a fellebbezés írásban benyújtott indokait. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a számba vett enyhítő körülményeket (bűnsegédi magatartás, a vádlott a bűncselekmény elkövetését beismerte, azt megbánta) nem értékelte kellő súllyal a büntetés kiszabásánál. A II. rendű vádlott fiatal kora miatt nem feltétlenül tudta felmérni cselekménye súlyát, azt, hogy lényegében baráti segítségnyújtás keretében biztosította szülei lakását a kábítószeres tárolására. Ezért ellenszolgáltatásként sem pénzt, sem kábítószer nem kapott. A védő a büntetés enyhítésére irányuló fellebbezése körében arra is hivatkozott, hogy a II. rendű vádlott a felnőttoktatás keretében idén fog érettségizni és több felsőoktatási intézménybe is benyújtotta a jelentkezését. Emellett határozatlan idejű munkaviszonyt létesített, jövedelméből beteg édesapjáról is gondoskodik. Mindezekre tekintettel a védő a szabadságvesztés lényeges enyhítését indítványozta.

I. rendű vádlott neve I. rendű vádlott - mindenben csatlakozva védőjéhez - a büntetés enyhítését kérte. Az utolsó szó jogán előadottak szerint elismerte a terhére megállapított bűncselekmény elkövetését, úgy nyilatkozott, hogy azt megbánta, szabadulását követően felvilágosító, megelőző tevékenységet kíván folytatni.

II. rendű vádlott neve II. rendű vádlott is csatlakozott védőjéhez, egyúttal személyi körülményeiről nyilatkozott.

A másodfokú bíróság kizárólag II. rendű vádlott neve II. rendű vádlott és védőjének enyhítésre irányuló fellebbezését ítélte alaposnak.

Az ítélet tábla a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján - a Be. 590. § (9) bekezdésében írt korlátok között - a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást túlnyomórészt a perrendi szabályok betartásával folytatta le, olyan lényeges eljárási szabálysértést nem valósított meg, ami az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését indokolná. A törvényszék az indokolási kötelezettségének is a szükséges mértékben eleget tett, ezért ez okból sem vált szükségessé az első fokú ítélet hatályon kívül helyezése.

Észlelte azonban a másodfokú bíróság, hogy eljárási szabályt sértett a törvényszék azzal, hogy az ítélet kihirdetését követően a védőket a vádlottakat megelőzően nyilatkoztatta jogorvoslati jogukkal kapcsolatban (elsőfokú iratok 51. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 3. oldal). Mind az elsőfokú eljárás idején hatályban volt 1998. évi XIX. törvény (korábbi Be.) 323. § (1) bekezdése, mind a másodfokú eljárás idején hatályos Be. 551. § (2) bekezdése szerint a fellebbezési nyilatkozatok sorrendjében a vádlott a védőt megelőzően nyilatkozik.

Ez az eljárási szabálysértés azonban az ügy érdemére nem volt kihatással, ezért csupán ennek megállapítására szorítkozott a másodfokú bíróság.

Észlelte azt is a másodfokú bíróság, hogy eljárási szabályt sértett a nyomozó hatóság, amikor I.rendű vádlott neve I. rendű terheltéhez annak ellenére intézett kérdéseket, hogy a terhelt úgy nyilatkozott, nem kíván vallomást tenni (III. nyomozati kötet 843-846. és 847-851. oldal, az I. rendű vádlott 2017. január 17. és 2017. március 8. napján fogatosított gyanúsított kihallgatása). A terhelt kihallgatásakor hatályban volt korábbi Be. 117. § (4) bekezdése szerint „arra a bűncselekményre nézve, amelyre a terhelt a vallomás tételét megtagadta, a terheltre további kérdések nem intézhetők”. Ezért I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottnak a hivatkozott nyomozati vallomásai bizonyítékként nem vehetők figyelembe, azokat az elsőfokú bíróságnak a bizonyítékok köréből a korábbi Be. 78. § (4) bekezdése alapján ki kellett volna rekesztenie. (Ily módon az első fokú ítélet 10. oldal első bekezdésének utolsó mondatában írtak sem vehetők bizonyítékként figyelembe).

E vallomások kirekesztése azonban nem érintette az első fokú ítélet tényállásának megalapozottságát. Az elsőfokú bíróság által bizonyítékként értékelt, de az előbb írt okból kirekesztett vallomásrész kizárólag I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott III. rendű elítéllettel kapcsolatos nyilatkozatát tartalmazta.

Az első fokú ítélet tényállása - amelyet a fellebbezések sem támadtak - túlnyomórészt megalapozott, azt a másodfokú bíróság a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján, az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma, valamint II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott által a másodfokú eljárásban becsatolt, a személyi körülményeire vonatkozó iratok tartalma alapján a következőkkel egészítette ki, illetve helyesbítette:

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott büntetlen előéletű. A [oktatási intézmény neve] [város neve, utca házszám.] tanulója, érettségi vizsgája 2019. május-június hónapban esedékes. A II. rendű vádlott 2019. február 11. napján határozatlan időre szóló munkaszerződést kötött a [cég neve] Kft.-vel, ahol raktárosként dolgozik, havi 195.000,- forintot keres.

A másodfokú bíróság helyesbítette az első fokú ítélet 6. oldal

- nyolcadik bekezdését akként, hogy „A I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottól ekkor lefoglalt összesen 3,07 gramm nettó össztömegű fehér színű por amfetamin-bázis tartalma **0,1068** gramm, amely nem éri el a csekély mennyiség **felső** határát, annak **21,36** %-a (I. nyomozati kötet 113. oldal táblázat 1.1. pontja),

- a kilencedik bekezdést azzal, hogy az MDMA bázis-tartalma a csekély mennyiség **felső** határát haladta meg,

- a tizedik bekezdést akként, hogy a I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottól lefoglalt kábítószerrek együttes hatóanyag tartalma meghaladta a csekély mennyiség **felső** határát, annak minimálisan **241,36** %-a,

- utolsó bekezdését akként, hogy I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott vizeletében **6895** ng/ml amfetamin volt kimutatható (III. nyomozati kötet 723. oldal).

Mellőzte az első fokú ítélet 7. oldal első bekezdésének utolsó mondatrészét („és így az I. rendű vádlott magatartásához szándékosan segítséget nyújtott”). II. rendű vádlott neve II. rendű vádlott tudattartalmára levont jogi következtetés nem az ítélet tényállásába, hanem annak jogi indoklásába tartozik (BH2005. 167.).

Helyesbítette a II. rendű vádlott neve II. rendű vádlott használatában álló lakásból lefoglalt kábítószeres felsorolását tartalmazó 7. oldal negyedik bekezdésének utolsó sorát akként, hogy „egy tasakba és egy alufóliába csomagolva összesen **14,63** gramm nettó tömegű MDMA tartamú fehér por” (I. nyomozati kötet 241. oldal felsorolás 9. pontja és 244. oldal táblázat 9. pontja).

A 7. oldal utolsó előtti bekezdését kiegészítette és helyesbítette azzal, hogy „az I. rendű vádlott tulajdonát képező és a II. rendű vádlott által használt lakásból lefoglalt összesen 342,27 gramm nettó össztömegű **fehér por**, valamint 92 darab fehér színű „gombás” tabletta amfetamin-bázis tartalma **30,5** gramm volt, amely a jelentős mennyiség alsó határát meghaladta, annak **305** %-a”. Az ugyanezen bekezdésben szereplő 1,63 gramm mennyiséget helyesbítette **14,63** grammra, az MDMA bázis-tartalom minimális mennyiségét **31,4** grammra, ami a jelentős mennyiség alsó határát meghaladja, annak helyesen **157** %-a (I. nyomozati kötet 244. oldalán lévő táblázatok adatai alapján).

A 7. oldal utolsó bekezdésében írt százalék az előbbi helyesbítések folytán **462** %.

Helyesbítette a 8. oldal

- harmadik bekezdését akként, hogy II. rendű vádlott neve II. rendű vádlott vizeletében az előállításakor **1882** mg/ml amfetamin volt kimutatható (III. nyomozati kötet 932. oldal),

- negyedik bekezdését akként, hogy I. rendű vádlott neve I. rendű vádlott által megszerzett és értékesítésre szánt tabletták és fehér porok összesített amfetamin bázis tartalma **30,6068** gramm volt, amely a jelentős mennyiség alsó határának **306** %-a.

Az ugyanitt feltüntetett MDMA tartalmú kábítószeres MDMA tartalma minimálisan **33,6** gramm volt, amely a jelentős mennyiség **alsó** határát meghaladja, annak **168** %-a.

Így a I. rendű vádlott neve I. rendű vádlottól a [szórakozóhely neve] előtti igazoltatáskor, majd II. rendű vádlott neve II. rendű vádlott által használt lakás átkutatásakor lefoglalt, értékesítésre szánt kábítószeres együttes hatóanyag tartalma a jelentős mennyiség alsó határát meghaladta, annak **474** %-a.

A fenti kiegészítések és helyesbítések azért váltak szükségessé, mert az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta azt, hogy az igazságügyi vegyészszerzői vélemények az egyes kábítószerfajták hatóanyag tartalmát plusz-mínusz határértékekben határozták meg. Az egységes bírói gyakorlat szerint ilyen esetekben mindig a vádlottra kedvezőbb, legalsó értéket, legkevesebb hatóanyag tartalmat kell figyelembe venni.

Az irányadónak tekintett tényállás szerint a fellebbezéssel nem érintett III. rendű terheltől lefoglalt kábítószeres is I. rendű vádlott neve I. rendű vádlott tulajdonát képezték (első fokú ítélet 9. oldal második bekezdése). A III. rendű elítélt elfogásának és II. rendű vádlott neve II. rendű vádlott által használt lakás házkutatásának időpontját egybevetve nyilvánvaló, hogy az előbb hivatkozott bekezdésben feltüntetett kábítószereseket a lakásban lefoglaltakon felül foglalta le a nyomozó hatóság.

Ezért ezek hatóanyag tartalmát is figyelembe kell venni I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott terhére megállapított bűncselekmény esetében. Mindezekre tekintettel helyesbítésre szorult az első fokú ítélet 9. oldal második és harmadik bekezdése is akként, hogy az ott megjelölt kábítószeres hatóanyag tartalma a csekély mennyiség **felső** határát meghaladta.

A másodfokú bíróság a kifejtettekre figyelemmel kiegészítette az első fokú ítélet tényállását azzal, hogy I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott tulajdonát képező, értékesítésre szánt [város neve] [szórakozóhely neve] előtt, [városrész neve, utca neve]utcai lakásból és a III. rendű terhelttől lefoglalt) kábítószeres hatóanyag tartalma a jelentős mennyiség alsó határát meghaladta, annak 496 %-a volt összesen.

A kifejtettekre tekintettel a másodfokú bíróság helyesbítette az első fokú ítélet indokolásának 14. oldal harmadik bekezdését akként, hogy az I. rendű vádlottól, valamint a II. rendű vádlottól lefoglalt összes kábítószer, amelyet az I. rendű vádlott értékesítésre szánt, amfetamin tartalma összességében **30,6068** volt minimálisan, míg a tabletták MDMA tartalma minimálisan **33,6** gramm volt. Ezen kábítószer összhatóanyag tartalma meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát, annak 474 %-a.

A 14. oldal negyedik bekezdését helyesbítette azzal, hogy a II. rendű vádlottnál a házkutatás során lefoglalt kábítószeres amfetamin tartalmú kábítószeres, amfetamin bázis tartalma **30,5** gramm, míg az MDMA tartalmú kábítószeres együttes MDMA bázis tartalma **31,4** gramm volt. Így a lakásból lefoglalt kábítószeres együttes hatóanyag tartalma a jelentős mennyiség alsó határát meghaladja, annak **462** %-a.

Az indokolás 14. oldal hatodik bekezdését helyesbítette akként, hogy a III. rendű vádlottnál lefoglalt, de I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott tulajdonát képező kábítószeres hatóanyag tartalma a csekély mennyiség **felső** határát haladta meg. Az a jelentős mennyiség alsó határának minimálisan 22 %-a, így I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott tulajdonát képező és értékesítésre szánt kábítószeres együttes hatóanyag tartalma a jelentős mennyiség alsó határát meghaladta, annak minimálisan 496 %-a.

A másodfokú bíróság e helyütt helyesbítette az első fokú ítélet jogi indokolását a következőkkel is:

A 12. oldal harmadik bekezdésének második sorából mellőzte a „nem” tagadó szót, így e mondatrész helyesen a következő: „ezen kívül a vallomásaival kapcsolatosan az is megállapítható, hogy semmilyen ok nem található arra, hogy miért pont az I. rendű vádlottat nevezte meg, mint akitől a kábítószeres kaptam”.

Mellőzte a 13. oldal első bekezdéséből azt, hogy tanú neve I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott élettársa volt a bűncselekmény elkövetésekor, hiszen mind nevezett, mind az I. rendű vádlott ezzel ellentétesen vallott.

Helyesbítette a 14. oldal utolsó bekezdését akként, hogy II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottól a kábítószereseket 2016. április **26.** napján foglalta le a nyomozó hatóság.

Az ítélet tábla az első fokú ítélet tényállását az előbb írt kiegészítésekkel és helyesbítésekkel tekintette irányadónak a másodfokú felülbírálat során.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a bizonyítékok mérlegelése útján állapította meg. I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott az első fokú eljárásban 92 darab kábítószer tartalmú tabletták birtoklását ismerte

csak el. Tagadta, hogy az eljárás során lefoglalt többi kábítószer is a tulajdonát képezte, és azokat értékesítésre szánta. E vallomással szemben állt II.rendű vádlott neve II. rendű és Kürti Norbert III. rendű terhelt vallomása, akik önmagukra nézve is terhelően vallottak. E terheltek vallomását egyéb bizonyítékok is alátámasztották, így különösen I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott Viber üzenet váltásai. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat okszerűen, logikusan mérlegelte, az általa megállapítottak mindenben megfelelnek az iratokban rögzítetteknek. A bizonyítékok mérlegelésén alapuló megalapozott tényállás a másodfokú eljárásban eredménnyel nem támadható. I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott és védőjének módosított irányú fellebbezése a tényállást és a cselekmény jogi minősítését nem támadta.

Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból helyesen következtetett a vádlottak bűnösségére, a bűncselekményeket a törvénynek megfelelően minősítette és jogszabályi hivatkozásai is pontosak voltak.

A bűnösségi körülményeket vizsgálva az ítéletábra az időmúlásnak nem tulajdonított a büntetés kiszabásánál nyomatókat. Az 56/2007. BK vélemény III/10. pontja szerint minél súlyosabb a bűncselekmény, annál hosszabb az az idő, amely enyhítóként értékelhető. A vádlottak terhére rótt kábítószer-kereskedelem büntetét a törvény öt évtől húsz évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel rendeli büntetni. Megjegyzí az ítéletábra, hogy II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott a bűncselekmény elkövetésekor a huszadik életévét még nem töltötte be, ezért a Btk. 41. § (1) bekezdése alapján vele szemben határozatlan idejű szabadságvesztés egyébként sem volt kiszabható. A határozott ideig tartó szabadságvesztés tartama is olyan súlyos azonban, hogy emiatt a bűncselekmény elkövetésétől eltelt csaknem három év a büntetés kiszabásánál enyhítő körülményként értékelendő ugyan, de az nem tekinthető nyomatókosnak.

Az ítéletábra mellőzte enyhítő körülményként figyelembe venni azt, hogy I.rendű vádlott neve I. rendű és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott büntetlen előéletű. Ehelyett az 56/2007. BK vélemény II/4. pontja alapján mindkét vádlott esetében a fiatal felnőtt kort értékelte enyhítő körülményként.

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott esetében további enyhítő körülmény, hogy hosszú ideje van előzetes fogva tartásban. Az ítéletábra az utolsó szó jogán tett beismerő nyilatkozatát és megbánását csak csekély súllyal értékelte a vádlott javára, hiszen azt csak a másodfokú eljárásban, a nem jogerős elítélése után tette meg.

A másodfokú bíróság mellőzte súlyosító körülményként értékelni a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények elszaporodottságát. A Szegedi Törvényszék Büntető Kollégiumának 2/2017. (IX. 21.) kollégiumi állásfoglalása szerint ez csak a kábítószer birtoklásának büntette esetében értékelendő. I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott vonatkozásában további súlyosító körülményként vette figyelembe a másodfokú bíróság azt, hogy az I. rendű vádlott a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekményt azt követően is folytatta, hogy ellene kábítószer birtoklásának vétsége miatt [Btk. 178. § (5) bekezdés a) pont] büntetőeljárás indult, amelyben 2016. március 11. napján gyanúsítottként hallgatták ki (a [szórakozóhely] előtt lefoglalt kábítószerek kapcsán).

Az ily módon helyesbített bűnösségi körülményekre figyelemmel az ítéletábra álláspontja az, hogy I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartama nem olyan súlyos, amelynek lényeges enyhítése lenne indokolt. Az I. rendű vádlott ismeretlen helyről többféle kábítószert szerzett be nagyobb mennyiségben, amelynek értékesítésébe más személyeket is bevont és cselekményét azt követően is folytatta, hogy ellene büntetőeljárás indult. A bűncselekmény

elkövetésébe II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottat is bevonta azzal, hogy a kereskedelem folytatása végett a kábítószereket a II. rendű vádlott szülei tulajdonában lévő lakásban rejtette el. Ez a törvénnyel való olyan konok szembeszegülés volt I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott részéről, amelyre figyelemmel a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a Btk. 79. §-ában írt büntetési célok csak az elsőfokú bíróság által kiszabott tartamú szabadságvesztéssel érhetők el. Ezért I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott és védője által bejelentett, a büntetés enyhítésére irányuló fellebbezést a másodfokú bíróság alaptalannak találta.

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott esetében a bűncselekmény tárgyi súlyára, az I. rendű vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességre tekintettel az ítéletábra a közügyektől eltiltás tartamának enyhítését sem látta indokoltnak.

Az elsőfokú bíróság helyesen, fegyházban állapította meg I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott szabadságvesztésének végrehajtási fokozatát.

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott a büntetőeljárás során feltáró jellegű, önmagára is terhelő vallomást tett. A bűncselekmény elkövetésében mint bűnsegéd vett részt. Fiatal felnőtt, aki az előzetes fogva tartás megszüntetése után iskolai tanulmányait eredményesen folytatta, és emellett munkaviszonyt is létesített. A II. rendű vádlottnál számba vett enyhítő körülményekre figyelemmel az ítéletábra az enyhítésre irányuló védelmi fellebbezést alaposnak találta, ezért a II. rendű vádlott büntetését a Btk. 82. § (1) és (2) bekezdés b) pontja alapján 4 évre enyhítette.

A büntetés kiszabásánál irányadó körülményekre tekintettel II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott esetében a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát a Btk. 35. § (2) bekezdése alapján a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja szerinti börtönben határozta meg.

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott esetében az ítéletábra indokoltnak tartotta a vádlott személyi körülményeire tekintettel a közügyektől eltiltás tartamának enyhítését is, ezért azt 4 évre enyhítette.

Az elsőfokú bíróság helyesen rendelkezett az értékesítéssel kapcsolatos ingóságok elkobzásáról. Jogszabályi hivatkozását az ítéletábra kiegészítette a Btk. 72. § (1) bekezdés c) pontjára történő hivatkozással is, amely a lefoglalt kábítószer elkobzásának egyedüli alapja.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság a 10. tételes szám alatti bűnnel lefoglalását nem szüntette meg, ezért azt az ítéletábra a Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja alapján pótolta.

Az egyéb bűnjelekről az elsőfokú bíróság a korábbi Be. alapján a törvénynek megfelelően rendelkezett, jogszabályi hivatkozásai a másodfokú eljárás idején hatályos Be. 320. § (2) és 321. § (1) és (3) bekezdéseinek felelnek meg.

A másodfokú bíróság a Be. 323. § (1) bekezdése alapján akként rendelkezett, hogy II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottnak kiadni rendelt 31.000,- forintot a vádlottat terhelő bünyügyi költség biztosítására visszatartja.

A kifejtettekből következik, hogy az ítéletábra kizárólag II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott és védője által bejelentett fellebbezést ítélte alaposnak, és az első fokú ítélet fellebbezésekkal megtámadott részét hivatalból felülbírálván, azt a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az első fokú ítélet bevezető része helytelenül tartalmazta az első fokú ítélet kihirdetésének napját, és tárgyalási napként nem tüntette fel 2018. május 29. napját. Az elsőfokú bíróság ezen a napon is érdemi tárgyalást tartott, hiszen a perbeszédnek egy része ekkor hangzott el. Ezért az ítélet tábla az első fokú ítéletet a 2018. május 29. napján tartott tárgyalás alapján is meghozottnak tekintette.

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú határozat meghozataláig előzetes fogva tartásban töltött időt az ítélet tábla a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján számította be a kiszabott szabadságvesztésbe.

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott előzetes fogva tartását az elsőfokú bíróság az első fokú ítélet kihirdetését követően megszüntette, és vele szemben a korábbi Be. alapján házi őrizetet rendelt el, ami beszámítható bünyügyi felügyeletként 2018. november 29. napjáig tartott. A másodfokú bíróság a kényszerintézkedésben töltött időt II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott esetében is a Btk. 92. § (1) bekezdése alapján számította be a kiszabott szabadságvesztésbe azzal, hogy a Btk. 92. § (3) bekezdés a) pontja alapján négy nap házi őrizetben, illetőleg bünyügyi felügyelet alatt töltött idő egy nap szabadságvesztésnek felel meg.

A másodfokú bíróság a Be. 562. § (2) bekezdés b), 184. § (2) bekezdés f) és 10. § (1) bekezdés 15. pontjára figyelemmel megállapította I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott tényleges tartózkodási helyét és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott által felmutatott személyazonosító igazolvány alapján annak sorszámat.

A másodfokú eljárásban II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott kirendelt védő díjáról a Be. 613. § (2) bekezdése alapján úgy rendelkezett, hogy azt az állam viseli.

Az ítélet ellen a Be. 615. § (1) bekezdése és a Be. 458. § (2) bekezdés a) pontja alapján fellebbezésnek nincs helye.

Szeged, 2019. március 27.

Dr. Benedek Tibor sk.
a tanács elnöke

Dr. Cserháti Ágota sk.
előadó bíró

Dr. Hegedűs István sk.
bíró

A Szegedi Ítélet tábla Bf.I.571/2018/24. számú ítélete és a Szegedi Törvényszék 1.B.608/2017/51. számú ítéletének I.rendű vádlott neve I. rendű és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottra vonatkozó és jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2019. március 27.

Dr. Benedek Tibor sk.
a tanács elnöke